

94. After the goldrush

(t&m: Neil Young)

Ik droomde van ridders en een koningin,
van zingende boeren,
van trommelaars en boogschutters
die een boom splitsten.
Een fanfare speelde voor de zon
die dreef op de wind.
Kijk naar moeder aarde op de vlucht.

Ik lag in een uitgebrande kelder
met de volle maan in mijn gezicht.
Ik hoopte op aflossing
toen de zon in de hemel openbarstte.
Er speelde een orkest in mijn hoofd
en ik kon wel huilen
om wat een vriend had gezegd.
Ik hoopte dat hij gelogen had.

Ik droomde van een zilveren ruimteschip
in het schijnsel van de zon.
Kinderen weenden en kleuren tolden
Rond de uitverkorene.
Het laden was begonnen.
In een droom het zilveren zaad van moeder natuur
naar een nieuwe thuis gevlogen.

Een cryptische tekst met soms duistere beelden waar de Neil-Young-exegeten bladzijden over vol schrijven.

Wellicht zit de sleutel in de titel: 'After the goldrush', 'Na de goudkoorts'. Hij beschrijft apocalyptisch de wereld die ten onder is gegaan aan de koorts van hebzucht en plundering.

Degenen die begaan zijn met moeder natuur nemen haar erfenis mee naar een nieuwe, betere thuis, waar het verhaal opnieuw kan beginnen.

In 1970, toen de gelijknamige LP uitkwam, was Young lid van de groep Crosby, Stills Nash and Young. Je vind het nummer ook op 'Decade'.